

se af biologiske bestanddele, der ikke kan iagttages med det blotte øje.

Hertil bemærkes dog for det første, at dna-profilerne (for henholdsvis en sigtet og et sporfund) såvel i deres grafiske som deres talmæssige form umiddelbart kan sammenholdes og for så vidt kontrolleres.

For det andet bemærkes, at der i de tilfælde, hvor sigtede anfægter analyseresultatet med henvisning til, at han aldrig har været på findestedet for sporfundet, vil være den mulighed - forudsat at der refterer tilstrækkeligt biologisk materiale - at anmode om en kontrolanalyse, og om nødvendigt at forlange rettens afgørelse herom. Der kan henvises til rapporten om Etablering af et dna-profil-register, side 65 om tilvejebringelse af en »second opinion«. Denne problemstilling er i øvrigt ikke specifik med hensyn til registrering af dna-profiler. Samme spørgsmål kan opstå ved anvendelse af dna-analyse i øvrigt i konkrete tilfælde uden brug af et register.

Se om mulighederne for at foretage en ny analyse bilaget, spørgsmål 3. I de tilfælde, hvor der ikke refterer tilstrækkeligt materiale til efterkontrol, må den usikkerhed, der følger heraf, naturligvis indgå i den bevismæssige vurdering af analyseresultatet.

Udvalget finder på den anførte baggrund ikke, at der med hensyn til kontrolmulighederne består en sådan forskel mellem de to typer af tekniske beviser, at dette i sig selv svækker parallelitetssynspunktet.

Der er en vis risiko for såkaldt »forurening« af dna-materiale. Dette består i, at der under optagelse eller analyse ved et uheld sker en sammenblanding af biologisk materiale (i modsætning til profiler) fra to eller flere personer. Dette vil dog ikke indebære, at profilerne sammenblandes. Medmindre der fra den ene person måtte være så lidt biologisk materiale, at der ikke kan dannes en profil, vil man således ved analysen få mere end én dna-profil frem. Såfremt den »fremmede« profil fx viser sig at stamme fra den politimand, der har optaget materialet, er der naturligvis ikke risiko for fejlslutninger af bevismæssig karakter. Anderledes vil det i princippet stille sig, såfremt den »fremmede« profil stammer fra en anden person, fra hvem biologisk materiale i anden sammenhæng har været indsendt til analyse. Sådanne tilfælde må dog antages at kunne opfanges af Retsgenetisk Afdelings sikkerhedsrutiner. I tilfælde, hvor der refterer tilstrækkeligt

biologisk materiale, vil der endvidere kunne foretages efterkontrol ved ny analyse, jf. foran om kontrolmulighederne.

Der kan endvidere henvises til bilaget, spørgsmål 1e. Som det fremgår heraf, er Retsgenetisk Afdeling i høj grad opmærksom på problemstillingen.

Udvalget finder på den anførte baggrund ikke som følge af »forurenings«-risikoen grundlag for en ændret vurdering af sikkerheden ved dna-analyser. Selvom der på dette punkt gør sig en vis forskel gældende i forhold til fingeraftryk, finder udvalget således ikke, at »forurenings«-risikoen repræsenterer nogen væsentlig forskel i sikkerheden i de to identifikationsmetoder.

Udvalget lægger herefter til grund, at den reelle sandsynlighed for rigtigheden af identifikation, der sker ved dna-sammenligning, efter en samlet betragtning ikke er ringere end den reelle sandsynlighed for rigtigheden af en identifikation, der sker ved sammenligning af fingeraftryk.

På dette punkt må registrering af dna-profiler således anses for sammenlignelig med registrering af fingeraftryk.

Ad c

Udover at være et sikkert identifikationsmiddel må dna-sammenligning efter oplysningerne i lovudkastet anses for at være et praktisk hensigtsmæssigt og effektivt redskab i politiets efterforskning og til dels øvrige arbejde. Hertil kommer de kriminalpræventive aspekter, der kan være forbundet med opklaring af flere forbrydelser.

Udvalget finder ikke grund til at betvivle, at dna-registret på disse punkter må anses for at være af mindst ligeså væsentlig betydning som Fingeraftryksregistret.

Lige så vel som dna-profiler kan anvendes som led i udpegning af skyldige, kan de bruges til at udelukke uskyldige. Set i relation særligt til spørgsmålet om en udvidelse af dna-profil-registret har dette forhold dog navnlig selvstændig betydning i den indledende efterforskningsfase. Her vil uforenelighed mellem et sporfund og en registreret person betyde, at man undlader at iværksætte efterforskningskridt (navnlig afhøring af den pågældende om dennes færden) med hensyn til personer, som man ellers ville have rettet efterforskning mod, fx som følge af deres forstraffe for lignende kriminalitet og almindelige tilknytning til gerningsområdet. Udelukkelse